

Landskap: Malmöhus l. Upptecknat av: J. Bergström
 Härad: Herrstads Adress: box 236, Stora Kyrkby
 Socken: Baldringe Berättat av: Kersti Christoffersdotter
 Uppteckningsår: 1937 Född år 1846? i Baldringe.

Uppteckningen rör Mög-gille.

Ivar a H. C. J.

Sedan man tillagt varbonhet, hade man av äldre "lagt
 läv" och gjorde mög-gille sedan godsolen blivit utkord.
 I Baldringstorp var 18 boveribänder och 2 husmän.
 Alla gårdarna lågo i byn tills slutet på 1860 talet
 och början på 1870 talet då alla gårdarna varit utkort-
 na ur byn. Bönderna hade ett par åkerägg och
 ett par dragstolar, en i två ung hästar och ett par
 hettningar som skulle avlisa äldre stolar. Bönderna
 tala deghjen med varandra. I morgan har jag hukt
 att aga vid mögjed. Detta spreds som en löpfeld i
 byn och man körde mög ud tills alla gårdarna varo
 kensade för mög. De behövde icke benda dem.

Skriv endast på denna sida!

31 sid.

4903

Baldingetorp var en stor by. Nu shall man hjälpa att att aga vid mög. Men böjer vid ena hemsändan. En bonde är ålderomman. Han berde sig: mina tre mänshall snart fåta.

Men jag shall anträ med finge och dräng.

Nu fördelar arbetet sì, att av 18 hovaribönder har 6 förländer. Man har längt att köra.

6 par böjer i ett bondställe och 6 par i nästa.

En dräng kör ut första lastet. Han lyfter upp bakhre andenre av möggjelane och en del möggfeller ner. Nu har han en möghage = en

järingrej med 3 horn som sitta i vinkel med skafftet 90° . Han drar ut halva lastenste lastet.

Kör några steg fram. Nu lägger han upp bakhre andenre över häckabrahorne = storvare, och lyftes de förra andenre ur och med möghagen drar ut resten. Lägger fjelane i sitt lige och kör vek

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

2

4903

"För ett möglars som en 16åring kommer med.

Dåingen tager möglarret och pojken tamvagn.

Den väntoa mögjelen har men vält över pick-
buren och sitter på den torra sidan och kör.

Nu här det åstad med snälligfot tills pojke-
en smärtar en annan pojke med möglar.

De bytta ragnar och pojken kör till gödelhögen
med en tamvagn och tager ett mytt hars och kör
ut. De ita forhåll komme, man få lillemidag på
stället, vanligen ett par tre stora stenkragor baktev
av konnjål och vatten. Dåingane få en lek till
att leöja med och till lillemidag stenkragor och
ett par snapsar. De unga få inget boinvin. Pajor
sprida gödseln, tre hägar av varje hars. Tillmidag
få de äga haka, stekt fläsk påhet, och risgrynsvälling.
En godselhäg körs ut före middagen och om kvällen
men hars en aror och blechan är två möddingar

Skriv endast på denna sida!

nte.

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Skane, Baldingsle M.

4903

Klockan omkring fyra på den en middatstid
smör på en grovbrödsbröa och till kvarnmat
risgröt och mjölk. De tarja hem hästarna en timme
om middagen. Klockan omkr. 7 ioo mun gäddeln ut-
börd från fyra bondgårdar. Si just detta de om
regn ikke hindrar dem. (På fyra dagar ioo alla gård-
arnas möddinger utköraa. Samma kvart håller alla
bondorona de dansone. För det att dansonen skall
erbeta racht lafver bonderna den gille efter åt.
Bondernas söner och döttrar deltaga i arbetet.
Bondernas läfte infrias om. Det blir gille. En
fiolspelare kommer med fiolen i en fäste av gräs-
linghim hängande på ryggen, men bondagålen
över ateln. Tränger att fijor under 18 är fingo ej
deltaga i dessa gillen. Bondorona ha triffat antel
med varandra nem sum shall göra gillet det året.
Äggahundas stelt glüh, bröd groot och gult åb.

Skriv endast på denna sida!

4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De figor som icke kunnas dansa, gî vora till gilles -
grodas, men drängar som ej kan dansa kunnas.

De danser på logen. Brodet duktes icke. Av de förtida
pi pisto stället till middag, åt de middag, gâ hem
och lägger sündesplåder på och omkr. kl. 3 e.m.

Börjar gillet. De få gjort in beth. Nu danser de ett
per timmer och sedan lefir det midattan. En del
shivor grovbrod lägger pi brodet, kolt, rökt fisk
i leifar pi ett per porstinställriker och ett par
äggakakor, skurna i triangelformige leifar, ostar och
mörkspäckar. Ett par av de myndigaste bonddrängar
är bonddräng vid en bondson sittar vid översta
brodsändan och håller upp lemnin. De drängar
som icke kan dansa sittar vid brodet och spelar
kort, vanligen köpekonach med 3 öres giv vcl. 6 öres
bet. Då de åta läger var och en sin fällkniv ur
gickan och använde. De sittadels omkring brodet da

De åta och dels på sida lembanes. De giv här till
hördet och dricka åb och brännvin till.

På det att det ej shall beli betungande för värden
lembana dit sjölv, äg arstar och smörkop-
par och ett stycke fähat fläck censr. 1 kg.

Bönden legde en fialspelare Nils skräddares och i
genugald fih han hankört ett last tov ellor
bränsle. Att detta var sjuva dagar för dörzonen
finkes nog inte läseren få, ja för ffigorna var
ett sådant dagsarbete omkelt plågamt, det var
därför bönderna drogo sig från detta arbete.

Färbes läsa och sprida godsal med fröngepar
var ett härt arbete. Förr på 1870 talit kom
jöngofpar i bruk. 1866 var det sistas möj-
gillet de gjordes, ty nu röro de flesta lembanans
utbentnats, sedan behärde de ej ligga "lavi", ty nu
finnes de ej längt att köras och jöngofpar kom i bruk.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

— med blyerts
strukna skall
ej vara met.
Hoboh.

Baldringetorp, kallad "Forjare by" var en stor by.
18 hovaribönder och 2 lusmin. Hovaribönderna
hade ett par leva äldreägg och ett par drygtstavar.

Husmannen hade ett par phabbata hästar.

Skankrojan, där den anständige fadren drevit si-
na två levan var hestes mark för böndorres onjälk-
kor i Baldringetorp och på Irlshagen hestemark
för ungbläckar och ungnytt, får och gris.

Slättergill.

¶ Tyledalen, från jägare beställt till Grönåls gräns,
denna gräns kallas Tyleröd, vart ångmark.

Böndorres fjärra i Baldringetorp, pijoar och doängar
misstänkte detta slätterarbetet. De leva vanligen
kl 3 f. m. Doängarna slo gräset och pijoorna bear-
upp detta vata gräs till torvare fläster. Motsäcker
hade de med. Pijoarna gjorde bearfota i tråshorn
och hade leva en särh och knäppas på sig. De varor vata
som alihur.

4903

8

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Kl. omkr. 1:e av. varo de fördiga, gingo tum
och bytte om kläder och en leende gjorde gille
för dem. Maten var ungefär som i snäggillet.
1870 bestärreenderades Baldringe gärd och böndorna
blevo om pris från att köra in till Baldringe.
1870 blev ^{= Tjäredalen} räggoona kohete för Baldringetorp
kor. En kohörde och en pojke som hörnad.
1880 upphöddades Alla hag, nu Allshögs gärd,
betal i Tjäredalen lags från böndorna, de fingo
nu bedala arrendett med granninger.
Alla hovriddarsärke till Högestad upphörde
1879. Skolorna upphörde omkr. 1870, linspisaten
i Fullbergsgården, vad Baldringe beträffar.
Att skära hovrittor i Marstrand, till Baldringe
ledugodde, skola och fattighus upphörde 1869.
Torvgillen, hovrittor, varje kl. 3 nattm och kl. 1-2
c.m. varo de fördiga. Galle om eftermiddagen. Likas
övriga gillen.

Skriv endast på denna sida!

Bönderna skulle vindas och hägla troven och hava den till Baldringsgård. Var och en skade mot sig med. Då blev det icke gilla. Dukta bordan i gillen kunde man icke, ty drängarna bleva jort berusade, de slag de brännvin i glaset att det renn över bräddarne, så att brämmvinet renn från en bordssindan till andra, dock naturligtvis icke i strida strömmar. Då de dansa, förmans drängen, = drängen på stället "öppne dansen, med sitt utvalda flamma. Danserna varo: enkel och dubbel vals, svingpolshar, puntonom, ringländaren, folkelt, och kadrig. En dans där man dansa fram sida till sida:

Din gamla tisa lever du ännu, man flyttar sig åt höger,
Din gamla tisa lever du ännu, do åt vänster
Ett trå töre åt vänster, ett trå töre åt höger,
~~Ett trå töre~~ fyra, fem, sex, sju. Vid sisto omringningen taga den en sväng framtumskring.

4903

När är ången upp. Speciemmen spelar och drängarna
upptämmes

Din gamla djävel lever du ännu osv.

När detta kör gör en förmigt, heter det:

Din gamla setan lever du ännu o.s.v.

En dräng i Ekerö ^{Togöell} Otto Andersson inom visen
1902 till:

Sillen kostar fyra markar to,

Sillen kostar fyra markar to,

Fyra markar to

Fyra markar to

Men då ska den också vara riktigt go.

I Baldringetog hade man en ringdans. En dräng och
fjua varo i par. En fjua lätta singur:

De hella varandra i händerna och giv sitt omhändig.

Ledarm en fjua. Adam lade sju soner, sju soner hände

Adam. Alla gjorde de sju här: hon klappa sin fistman

4903

på kinder, så skulle alla göra efter. Ringen
stannar ett ögonblick. Nu kunde det inträffa,
att en dräng var ner med en realituerad hovari
bonddatter. Hon måste klappa drängens och ett
skallande skratt upptrod. Ringen förfäster
och ledarens handrar upp ett unnt upptag,
och alla måste följa ledaren. Ständigt ^{snällgående} skratt.
De arbetar tillsammans, gingo till
gilles tillsammans, men gäller det äktenskap
var flyftan obehindrad.

Detta gäller Baldringstorp på 1860 talet då byn låg
halv. Golvet i stugan var sandigt och evad, lergolv.

I Baldringstorp där de sjöngs möj gingo pojorna
med på 1860 talet och tidigare.

Så även i Slägestad på 1830 talet och tidigare.

I Höjen på 1840 talet utrotades alla hovari-bondor i
Slägestad - en i tijve. Deas gärda lågo leda sidor
om vägen från korset i byn upp till gäule.

11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

I ungdomsgillen hade de blott två brönvinsglas. Da öonkarna hade gille hade de två glas, bordet varo du-
kade och men satte de två glaset på en tallrik och
länga den till varandra omkring bordet, tag suppare,
satte timglasen på tallriken och sände den till
översta hörnändan för sig paffyllning. Både hörner
och dränger hade vid sådana tillfällen en kerra-
fin & en vacker genomsiktig flaska som rynde
omkring ett halvt steg.

Tid ungdomsgillen sedan drängene tagit de grata
suppare töckades bordet, och hörnspelet fortsätter.
Men emellanåt giv ena & drängen ut med kerra-
finen och en annan med en tallrik med ett par
brödstavar och några bitar kött, ristat flick. De
läga suppen bryter en mässbit ur en brödskiven
tager fällkniven och skär en mässbit katt till
till brönvinsbor. Alla krevs på köttbitarna med härd-

men detta ansägs icke somligt. De hälla vartigen
 på om sommaren tills kl. 12 mitten, men om aint
 man kommer de emkr före och hälla på tills
 före, men då är redan de flesta bungningar.
 På mitten går de en skiva grovbröd, en lit kakt
 rökt gläsk och en lit grannstoffekaka. Men
 brödskivor liggas ständigt på bordet, att de till
 varje syp kan taga en munsbit bröd till som-
 bönsvinsbrö. Sidan gillen är välkommen
 gillen. I hvaridagsvärken skriva drängerna: Nu
 får du min själ snart tänka på att ge välkom-
 mende. Och en som flyttat in får ett gillesbyg
 till sitt. I Baldringe var det gillesbyg,
 Baldringeby och Baldringetorp. Att dra sig
 ur spellet var onödigt. Donden sade brännvin
 till drängen på kredit och om mikeli gick
 det runt i hörnet jämt ihop, men kläder fingo de i
priv endast på denna sida!
 lön, annars hade de ~~funnit~~ ^{funnit} sijal, ty brännvin skulle man ha.

4903

1869 var det, det sista ungdomsgillet som hade le-
tfödelse. Sedan leyrene blivit utbrottade blev det
icke mer roda i ungdomsgillen. Ett par drängar
kunde arrangera gille någon gång, dans på lagun
om sommaren, på kergholvet i stugan om austom,
men dessa gillen är kompakt värda att minnas.
I Slagstad fö 1830 talet och tidigare hade de ål om
majgillet, det var så "urst" att man läpparna
ville hämma tillsammans då man drock ur det.
Först 1841. Då bygde Slagstadbyhol. Broddet var svart
dubat och brännvinet flät över alla broddar.

Mir mor Bulla Berg, f. i Slagstad 1831 piger;
Då hader ungdomen röligt förr, icke nu, nu
nu kunnar de ej komma tillsammans utan de
skata plöss, 1880, men så var det icke förr.
Det hörde hennes ungdom till, men de slägts
även på dessa gillen.

Skriv endast på denna sida!

14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

4903

Nägret tal hölls aldrig på ungdomsgillen.

Da borgarne ligg hela barn leänder till gillesgården
förring, ungdomen behövde icke ha dem om det.

I majgillen varo ett par myndige drängar som
bestämde att de skulle sjunga maj och avtala
med bönaderna om varit de kunde få bättre gillet.

De sjöng i byn och resten gjorde bönderna,
i hovrigods in, men annorlunda var det i
börjer med egna bönder. I Vehirod höll man
de riddigtigaste majgillen, höll i Vehirod tills 1870.

Hovriböndernas majgillen har icke jämföras med
dessa. Att hovribönderna hant Kardegille har
jag icke hört, men i Vehirod höll man
Kardegille och hade som det står i risengo-
risteknor. Två sådana gorasjön finns i Skurup.

Kardegillen varo flaggannan ty de skulle bröja karder
om kvällen tills gusand, och en annan kväll hos en
annan. Ingen söljor alltan på 5 dygn.

13-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Framtidens arrendator hustrum Hanna Anders Læs f. i
Talaröd 1839 siger: Skardegillen var en råli sed.

Pojkarna skulle sova lite vid hemkomsten, men där
var minga göromål att de fingo ej tid att sova.
Si kunde det gis 5 nätter i rad. Varthigen i achtolar.
Det satte och sovna vid bordarna. Andra som
fingo sova nigt vid hemkomsten kunde lättre
hålla ut. Da sojon somma sprang pojke upp och
skrek och danser, för att få hin i de sömriga.

Ingen sättning, blott hattar. Det var en råli
sed siger berättaren. De satte och åt vid duktat
bord. Styrning av röda mosätter, potatisstyrning,
kokt rökt fläsk och kokt rökt garnett, svirkon -
soppa och till slut gröt, man der emellan knyppe,
sockerkringlor och grönskakor. Det var roligt till att
lära med, men då det blev så minga skardegille i
rad, beläro de flickorna i breit på fönn.
Kruvor och gafflor användes även. Blott fisk - fällkrivar.

Skriv endast på dena sidan

4903

17
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

17

Judar och kruskytter gingo omkring och sålde typer
på 1850-1860-1870 talen, så att 1870 odlan men nog lin,
men icke i den skala som förr. Ingen bondson ville
gi klädd i vita linnebyxor på 1870 talet. De brydegillen
som då hälls på 1870 talet är knappt värda anteck-
ningar.

Brydegillen i äldre tid 1819 i Slöjdstad har jag
utförlikt schildrat till Nordanicas Museet i min
tävlingsuppskrift 1928. Inte ens trollen i brydegill-
orna är glömda. Men shall icke föreställa
sig att man kunde göra enättande gillen, man
hade ju på 1860 talet och tidigare nästan bara ler-
kärt. En och annan försöknistillrik hadde man
som var vacker t mild, men annars använde
men nästan bara lerlättlika och lerfat.

Runda skålformiga hornskedar och 1869 såg jag de första
spetsnibblade hornskedar i Slöjdstad.

4903

18

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

Bönderna hade förr 1800 talet endast koppars pannjörn.
= stekpannor av koppar med 3 ben från och en lång
ställt. Då man behöva tigcha äggkakor lade man en
flost över jörnet och förr denna torvglödde över
och under. De skulle behållas varvid jämn varme, icke
med klar läge. En kopparspanna med 3 ben
från och en ställt i och ett kopparspannmelcke.

I denna kohles potatis och melgröd = risgröls -
gröt. En stor och en mindre kittel av koppars.

I den mindre kitteln kohles man vanligvis risgröns
rälling till gästabed. En jörnpyta med tre ben
fri. Altet lagades i den öppna phrostenen.

Då bönderna hade stora gillen satte de jörnpytan
i hukugnen sedan de insett brödet, med stek i.

Sidant besvär är det ju klart att man icke gjorde
för tjänaren. Krydder hade de inge. 500 gr kryddpepper,
och 100 gr kanel. Senifr upphödag de själva i haven och
körsjan, = Rummrin. Skriv endast på denna sida!

Franbampor användes i en lyfta vid arbetet i
stället och man sed, och på bogen av progrötskö-
rone och av frigen di hon skulle injätta om
vintern. Det var dilig belysning, men i ung-
domsgillen såsom "välvunndande" i november,
hade man ett tafyllis på bordet. Detta miste
ständigt synnes med ljussalen, annars blev
belysningen gäges bättre än en frambompe.

I den äppna köket man skulle de lege mat i
i snökeret, magat gis från bronsen upphöjde
i affären. Så att man skall icke föreställa
sig att ungdomsgillen varo vidlyftiga.

Bönderna bestod sina tjänar med magar
kost, men de själva, deras söner och döttrar
kunde ju gå in emellanåt och få sig en lit
men sì kunde icke drängarna, man hovri-
matsäckar miste di hille bra för de oerigas skull.

Gk. 1937
Vallingsö
4003

Herr F. Bergström

Bor Kunti Chardapss döttes f. 1896.

Endast van julen hälls julteknar av ungdommen,
men vid övriga tider inge teknar. Men hunde julteknar,
fastlagsgille, om fastlagsminda hade
drängare fastlagsgille. De finja hos någon
en fastlagsbulle till midsdag, en arte bulle stor
som en 3 öres bulle, men icke hos alla.

Spel och dans i stugan, men kan kalla dessa
gillen brännvinsgillen. De sorgndigete drängene
uppfrajade gillen. De sammansätta vägras
över att spela musiken och bonden gav dem van-
ligen fri mittan en rövidattalsmad. Vägrar öns-
kades ut till brännvin och bonden sälde bräm-
vin åt dem. De danser och spelat kort. Någon
som ej kunde dansa kommo icke, ty det an-
sågs dum en stor skam om en pojke icke
kunde dansa. Pisks gillen lika, men drängarna
finja vanligen 10 pisgude pishägg, de yngre mindre
äldst, så och pojken.

Skriv endast på denna sida!

20

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

4903

Firngstgillan, ja, di gick man vanligen till en
shag om det var rödhet väder. Man dansade ju
på grassmattan. Drängarna hade kommit flakta med
flaka, men legde in spelman. De fingo en
ingen mat, men gillt vara endast orange
timmer. Så även om midsommar. Det var icke
ovanligt att sedan dansar hufata.

Nägon söndagsafternmiddag om sommaren dansar
ungdomen i byen på higgs gada, utan omrör,
ungefärtimmar.

Höstgillan varo si, att drängar och pigor ju ställt
och övriga timme, fingo den dagen bättre mat, men
varken spel eller dans, men kostspel nägot timm,
de äro knippat würde upptekningar. Å hovari -
godsen goede man gille för höstfallet. De fingo en
stor bridattans mad en sliva grovbord med smör
på och en ostekiva likaså som bördshivaw. Högstad gärd.

flös gott ål och en präps di och da. Gården hette
 fiolspelaren och man dansa i Högestads gods gru-
 härpelagen i Högestad. Beldringe, ett jor humur
 i Rönneå, Stenby i Runstads socken och Rosvile
 samlades i Högestad. Utlagdun under 18 är fikt
 ej komma till dessa gillen, men de kunde ju
 icke utjörta hovetidagsvärken. Maten var
 si stor att de knapast kunde på med den.
 De bojor vanligen 4 e.m. och höll ju till 12.
 Gårdsdrängen - löarbetaren utdelas mor-
 turen. Dessa fingo de mästan stort, men
 gårdsdrängen kom med flishan di asta.
 De fingo icke si mycht att de hela levensde.
 Detta i Högestads gods, men det ses att vid
 Krychalon fingo de sitta till bordet och fikt
 sappa och hått å lagu. Skeda och kniv skulle
 de själva hava med och fingrarna var goffel.

Det hörde till ordningen att hovrivarjana, dvs de
högsta råd, såväl vid hovguden som i kungen,
att hon skulle taga upp och hinda sig optreden
en på stället annars i allt arbete vore de lika.

Om ju det stället där man häll möggille skulle
hovrivarjan och dringen taga första dansen.

Sedan dansa de med varandra hur som helst.
Majgille, möggille, torvgille, plattengille vore vägat
vidlyftiga plus julteknor, de övriga kunde man
kalla boannarvinagille. Dostgille kunde man icke
hålla samtidigt i byn, ty alla kunde icke få
likasamt inhämtat, det berodde ju på sidens
magrad. Potatigille berörd endast där, att
de den dagen fingo sittre mat. Den i Rav-
lundas sedan hälls stora potatigillen, men
sådans kunde man icke till i dessetids t.
Bogdegille och fjällegille har ju tidigare skildrat.

4903

I torvgillen skulle bondearna vanligen köra från byen kl. 1 matten, det var hitt arbete att rulla torv med pullbarer i plattararketit vov. Jönköpinga vata som alihos det är ju klart att derast de inte fått någon uppmuntran av bondearna, att tjänarne blivit torvhosa, men gillna hitt mödt upp.

Bondeförstör i Högstad prästgård sū och i prästgården i Baldringe och kyrkohuset i Baldinge skulle phira upp torv till präster i Högstad, vända den, knyta den och hembröra den till präster. 1870 kom kyrkohundr Liljeblad, Närre Nilsson till Högstad, han var son till gäsets bonde Nils Nilsson i Skomjupp denne gäste nattsvarts ande, gävo icke fallt en drick vatten. De gägs faste upphovnom förders egen med fördö frossemad.

4903

Klappjakt.

1876 var undertecknade med på stora jakt i Baldinge som drevs kvar kl. 9 f.m. skulle vi möta vid jägarclostället i Tylösalen. Taga förbi Nyvingskrog och gå in och in i Rödinge hällar, som vetter mot Tylösalen, genom Ramsås hällor till jägarelostället. Gick in och igennom Nyvingskrog. När vi kom till ållskogen var Kammarjunkarens stillpajka där, en spioner, med mat till phyllerne. Greve Fröts Piper å Krigshamn, Kammarjunkarens Platou, Hägerstad, Hejderidare A. Lundberg, Tylösalen, plus flera andra sprattlärar 20 åriga och dövörer. De satte sig på gräset. Meten bestod endast av grova smörgräser med ostkhivor och lättkhivor på. Hejderidare A. Lundberg sätta mig på steg från det övriga sällskapet och drivare, straxhakten,

vi lätta 10 steg därifrån. Kammargjunkare Platens
gav Lundberg ett par smörjissar och en sajt,
men drevkarlar och phagvaktare frigo intet.
Vi hade en chiva bröd i fickan som vi åt och
en lit rökt spickeflock. Så och phagvaktaren
Sadan gick vi genom Iltshagen, numera Ilt-
shags gård. Gick sedan till Baldringeby.
Tid hässt sed Lundberg. Här är en krona och
gentia ör som Grevens phäntat att drivorn.
Drivungen gick in till handlaren och köpte teker
för 1,30 kr. Vi vor 30, det blev 5 krona extra kvar
för oss. Nu lyckl kammargjunkare Platens
gick tillbaka på stormittag åt hagestad platt.
Samtält höll Grevens bank på Baldringe gård,
si och Kammargjunkare Platens skjuts och blejde-
ridare Lundbergs skjuts. Drivare och phagvaktare
frigo giv han omkr. 4 e. m. Då Platshans ä

Hägstad satt fisk på Hejderidare Lundbergs
soende hon till jungfrun = Lushillvarhan :
Hejderidare Lundberg är icke alltig, han kan
icke få sitta till hovs med adliga.
Hon sönde Lund att till Lundberg att han skulle
komma in och åta på jungfruns rum. Så phedde.
Om de adliga jagarna blevo i plattit han
jag icke säga, men Grevan hade buritt med
fyr hästar för, hettjant och bens för fästeboken.
Hon kunde naturligvis till Krageholm och
det är troligt att det avvoja adelskyrkt följde
med. Dagen efter genom Hägstad ägo,
foljen fisk om skogvattnen ite i falk-
stugan i plattet Lundberg i jungfruns rum,
och adelskyrkt i sällskap med Grevan och
Kvarnbyjunkura. 150 hr. igan åt drivorna,
och sileks äsyo 5 tosa pkoor. Det var hele jah-
viodagen förs drivorna.

Första dagen fingo de en påloch, 3 rörvarv
och några karar.

Lundberg blev sedan minne Mäktigt och fick
sitta i sällskap med Goosen å fördeborg och åter.
Men du hade Pettersen lagt ögonen till sam-
mens.

Bygdegillen har aldrig förturmit.

Slaktgille och kvastal skunt. De fingo visserligen
en snåltid invid vindestalt plus ett par tre
spur hos mindre som behövde lega hjälpe, men
dyligt han man icke kalka gille.

Då en bunde leggt ett bus och hinran blivit
patt höllonen pose gille = takk-talskalle.

En stäng med en vinkel vid tappen spikades i
en spurr. Dettas. Då denna vinkel hängdes en
blomsterkrans. Så att man kunde se att man
är hinran patt. Middag färsh poppa, på hön,
smör, ost, brövin, spal och duns.

Bygdegille

På 1870 talit de som kunde legga tegelsten i
 körsärket. Då de leggde med lera på kullen fö-
 gorna tjenstgårar kom snarare en pojke inom-
 för och en yttre mittmat, lera var vägat hard.
 Drängenom lärde lera till pojorna. Mellan vägg-
 stavarne hade man gjort i ned snoden läng-
 halsband. Man skorstenen och ytterväggarna
 till stugan smurades av pisten av spetskrick-
 liga snarare, så och bakhungen, skorstenen tegel eller flis.
 Bergolv i stugan, bakhuset, skorstenen, kullen
 stengolv i förtugan, stensed, stalltornan-
 set, gishus, fjähus, lönslus, jordgolv.
 Husen i herhösta gården var på bedömtiga
 att finna kunde de icke vara om de skulle
 kunna lekas av mänskligar. Pjehus, dränghus, korgolv.

J. Bergström
 bok 236. Skurup

Landskap: Malmöhus l.
 Härad: Tjörnlenäs
 Socken: Skarup
 Uppteckningsår: 1937

Upptecknat av: J. Bergström
 Adress: box 236 Skarup
 Berättat av: Jöns Larsson
 Född år 1861 i Skarup

Uppteckningen rör Kardgille.

Ivar å 86. 6. 7.

1872 hände jag hos en leende i Skärups l. Skärups s. Hans Eskil. En kväll i, jag trodde det var aftonen, när vi kommo in och skulle äta väldigt var där många hviner och pingvor som sattt i en ring på galten och huvudet. Vi sattt lite om kvällen och litte här, och ett par drängar i släkt till hunden satt i stugan. Någon ring hände jag ej. Vi gick och ledde urs och om morgonen då vi kommo in för att äta fukkalt varor de gingvo. Vad de gingvo gör snat hämmar jag icke till, jag sej icke fler kardgille. Drängar som nuv släkt till haret gick där vi gingvo ut.

Skriv endast på denna sida!

4903

jöns Larsson, f. i Hylteberg, Skurup, Sjöbo 1869
Då jag var omkr. 8 år gammal hade mina
föräldrar kärdegille, men detta var förra dagens.
Ingen sing hörde jag och inga dröningar varo
survarande. Tid mat de singa han jag glömt.
Men de har du en hel dag.
Flera kärdegille kommer jag också till.

J. Bergström

FOLKLIVS
INSTITUTIONEN
FÖR
FOLKSTUDIER
VÄSTERSÖ

31

31